

ЗОЗУЛЬ Василь Анатолійович

Випускник
історичного факультету (1990)

Директор
ТОВ «Бі-Прайм-3»

Народився 22 листопада 1964 р. в с. Шевченкове Бердянського району Запорізької області у сім'ї колгоспників Віри Григорівни й Анатолія Степановича Зозулів. Історія цікавила та захоплювала Василя Анатолійовича змалку. Крім того, багато читав — уяву юного бібліофіла свого часу глибоко вразили грандіозного масштабу епічні полотна гомерівських «Іліади» й «Одіссеї». Крім того, відвідував музичну школу по класу баяна. Тому в 1982 р. він став студентом музично-педагогічного факультету Запорізького державного педагогічного інституту. Після дворічної перерви на службу в лавах радянської армії (1983–1985) продовжив навчання в стінах тепер уже Запорізького державного університету на історичному факультеті, який закінчив у 1990 р., здобувши диплом історика з додатковою спеціалізацією «Правознавство».

Трудовий шлях Василь Анатолійович розпочав ще юнаком, допомагаючи батькові від час збору врожаю, добре знав специфіку роботи на сільськогосподарській техніці. Під час навчання не залишався осторонь громадського життя, впродовж трьох років був головою студентської ради гуртожитку № 4. У студентські роки розпочав і роботу за спеціальністю: вчителював у Запорізькій ЗОШ № 71. Після закінчення університету викладав історію в одній із СШ Вільнянського району Запорізької області. Відтак із 1991 до 1994 р. працював викладачем у ПТУ № 43 м. Запоріжжя.

У 1994 р. В. А. Зозуль заснував у Бердянському районі фермерське господарство «Орхідея». В 1999 р.

очолив Асоціацію фермерських господарств ім. Т. Г. Шевченка, а наступного року ввійшов до числа засновників ТОВ «Лукашеве» (згодом — ТОВ «Александр-Агро»). З 2015 р. — засновник і директор ТОВ «Бі-Прайм-3». Василь Анатолійович — енергійний та ініціативний керівник, який уміє шукати нестандартні підходи. В роботі керується щирою любов'ю до землі та повагою до людей, які на ній працюють. Його життєве кредо: «Хто хоче працювати — шукає можливості, хто не хоче — шукає причини».

Двічі обирався депутатом Запорізької районної ради.

Василь Анатолійович переконаний, що роль рідного університету в його житті важко переоцінити. Адже, отримуючи історичну освіту, не тільки здобуваєш певний масив знань, а й розвиваєш украй необхідне кожному керівникові аналітичне мислення, вчишся дошукуватися до суті, першооснови подій, розуміти глобалізаційні та державотворчі процеси. Всіх викладачів альма-матер Василь Анатолійович згадує з великою повагою — як професіоналів із великої літери та надзвичайно цікавих людей. Особливо теплі спогади лишилися про С. Р. Ляха, О. М. Мальваного, Л. О. Нестеренко, І. М. Бірюльова, Костянтина Георгійовича Федорова — людей, які навчили шанувати минуле, а жити в сьогоденні.

Сьогодні намагається постійно тримати руку на пульсі життя рідного факультету, бере активну участь в організації та проведенні заходів, присвячених ювілеям факультету та випуску, підтримує зв'язок і дружні взаємини з однокурсниками.

Як, мабуть, більшість людей, В. А. Зозуль сприймає студентські часи як дуже світлий і щасливий період свого життя, сповнений незабутніх моментів і цікавих ситуацій. Особливо яскраві спогади в пам'яті залишили студентські будівельні загони Запоріжжя та Далекої Півночі.

В університеті Василь Анатолійович зустрів і свою долю — красуню-студентку математичного факультету. Доньки подружжя, за прикладом батьків, також вирішили розпочати подорож карколомними сходами професійного становлення з навчання в ЗНУ. Старша, Ія, в 2012 р. закінчила магістратуру юридичного факультету, а нині є його викладачем. А молодша, Таїсія, — студентка четвертого курсу факультету журналістики.

Хоч Василь Анатолійович пов'язав професійну долю із сільськогосподарською цариною, історія, певно, назавжди лишилася його великою пристрастю: вільний час присвячує перегляду історичних фільмів і студіюванню історичної літератури. Також захоплюється подорожами визначними місцями України.

Студентські роки, I курс. Зліва направо: Сергій Пряніков, Юрій Слесь, Василь Зозуль, Сергій Кульбачний